

Обърнахъ се и що да видя! . . . Младиятъ войникъ гладѣше и милваше платнено меченце и го успокояваше.

Въ това врѣме неприятелътъ усилено гърмѣше . . . Изпратихъ младиятъ войникъ да отиде при ротния командиръ. На една сопа войникътъ

закачи меченцето, вдигна го нагорѣ и запѣпли нагрѣдъ.

Слѣдъ половина часъ войникътъ дойде при менъ.

— Защо си окачилъ тази шапка на върлината? — запитахъ го.

— Раниха ми меченцето и азъ го снѣхъ . . . Горкото . . . куршумътъ миналъ прѣзъ сърдцето му! . . .

